

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Évi hára — „ 85 „
 Zsigyó szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 a vá. az előfizetések és a lap szállítására vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
I. EMELET
 hová a lap. mellémi részre, illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók

Hirdetvések
 a kiadóhivatalban vértettek

Ingyenélők.

Pécs, 1895. augusztus 31.

(*) Takács Zoltán dr. ügyvédet, az utóbbi években minden politikai tüntetés értelmi szerzőjét, tegnap átkisérték a budapesti kir. ügyészség fogházába, a hol már évek óta ott lett volna a helye.

Az egész főváros tudta róla, hogy rossz uton jár, hogy notórius gazemberekkel cimborál és egész mivolta, minden mozzanata valóságos ismeretjelé volt a bűnösnek, a teljesen elzúllott jellemnek, de az igazságszolgáltatás még sem téphette le róla a becsületes ember álarcát.

Megtanulta a törvényeket és ügyvédi diplomát szerzett; de tudományát arra használta fel, hogy kijátsza a törvényt és félrevezesse léptenyomon a hatóságokat. A gazembereknek, a kik oltalmat kerestek nála, nem védője volt, hanem osztzkodó orgazdája és mindezt csak most, annyi év után, tudta rábizonyítani a rendőrség.

A kit legutóbb védelmezett, a negyedmillióstolvaj, kiszabadult a börtönből és helyette — különös szatirája a sorsnak — éppen abba a cellába került ő maga, a szabadságnak nagyszáju bajnoka, a kinek mindig csak hajszálon függött a szabadsága. A rendőrség kiderítette róla és később maga is beismerte, hogy része volt a Berecz testvérek által még 1893-ban elkövetett 50.000 frtos sikkasztásban.

A két sikkasztót azóta elítélte az igazságszolgáltatás, egyik már eleget is tett a reá mért bűnhődésnek. Hanem hátra volt még felfedezni, hogy hová lett a 20.000 frt, a melyről a sikkasztók nem akartak számot adni.

Ma már tudjuk, hogy ezt az összeget Takács vette gondjai alá, de az a Takács nem rendelkezett még a zsvány kodex legkezdetlegesebb kívánalmaival sem, hogy a gaszágban hű társait cserben ne hagyja, hanem becsapta cinkosait és a tekintélyes summát elverte, nem osztotta meg cimboráival.

Feltűnési viszketeg volt minden tettének a rugója. A véderő-vita tárgyalásaikor joghallgató volt, de többet lármázott, mint hallgatott. Se

alakja, se tehetsége nem volt hozzá, hogy az ifjuság vezére legyen, de azért mégis feltolta magát azzá. Visszataszító, szatir ábrázata mindig ott világított a tüntető fiatalság élén és a meggondolatlan hazafiakat úgy el tudta bolondítani, hogy a zavargások alkalmával ő mindig elszelelt, ha megérezte a veszedelmet és a kiket elbolondított, azok meglakoltak ifjui könnyelműségükért, de neki egy hajszála se görbült meg.

Hosszas erőlködés után, midőn mint bírósági aljegyző lehetlenné tette magát, midőn tönkre tette szép fiatal feleségét, lerázta az ügyvédi vizsgálatokat és irodát nyitott a fővárosban egy hónapos szobában, mely minden hónapban más-más helyen volt.

Csak hogy ez nem ügyvédi iroda volt, mert ügyei nem igen akadtak ennek a politikai és erkölcsi szélhámosnak, hanem szabadalmi irodája volt a hazafiságnak és testvériségnek, melyet Takács dr. valósággal monopolizált. Ott tanácskozott a derék Alkibiadesz, ennek minden erényei nélkül, napról-napra az ő elvtársaival, a kiknek szintén nem volt egyéb foglalkozásuk a hazafiság és a testvériség kultuszánál.

És itt álljunk meg kevéssé. Nagy, világvárossá fejlődött fővárosunkban, tudvalevőleg folyton tart a munkakeresők inváziója. A sokféle species közt talán egyik se oly veszedelmes, mint az urforma, minden komolyabb munkára képtelen és irtózó félművelt elem. Ezek mindegyikének megvannak a maga nagyrautó tervei, csak hogy igen sokszor, nincs meg a holnapra való betevő falat.

Éhes ember mindenre képes és azt tudjuk nagyon jól, hogy az elégtelen emberek hamar egymásra akadnak. Így volt ez Takács dr. al és az ő suit-jéhez tartozó emberekkel, kiknek ő valóságos vezérük volt, hisz tudta nagyon jól a jeles dr., hogy „Inter vaccas bos est abbas“. Cimborái tönkre jutott gentry sarjak, iskola nélkül, nagy vállalkozó szellemmel, a kik mindenre voltak kaphatók, csak hogy pénzhez jussanak.

Ilyenféle existenciák ezerszámba vannak a mi fővárosunkban. Nappal alig láthatók, mert félnek a napvilágosságtól. Külvárosi pince lakásokból, a szegény munkás nép köréből, a hol

meghuzódtak, az esti órákban kerülnek elő. Más foglalkozás hiányában korcsmákat, kávéházakat keresnek föl, a hol balekokat, egy-egy régi „iskolatársat“ fedezhetnek föl. Apróbb „pump“-okból tengetik életüket, míg nem akadnak egy-egy Takácsra, a ki aztán irányt mutat nekik.

Van ezek közt ex-ujásgró, filozopter, kicsapott tanító, színész és egy rakás elzúllott tehetség, a kiket aztán holmi budai kis korcsmákban gyűjt össze az ő lelkes vezérük és csinál belőlük Szelesseket, Pongráczokat. Az előbbi kiszökött a büntetés elől, az utóbbi még most is ül.

Effele Takács dr. féle egyéniség, mindenik az ő külön kottériájával be sok van a mi szép fővárosunkban, a hol csak a gyors élés, az örökös pénz-hajhászat foglal el minden elmét, szarít ki minden agyvelőt.

Ezek a dologtalan, üres fejű emberek, a kik azt hiszik nagy vakmerően, hogy egy-egy Danton, Robespierre, egy Petőfi rejlik mindenikben, a kik az előtérbe tolnak a pocsolyából, a hol nyakig usznak az árral, a nyomorúsággal, abban a hitben vannak, hogy a „genie“ kitör belőlük és eget kér; pedig hát nincs tehetségük semmire, munkakedvük már akkor eltűnt örökre, midőn rossz soruk bevitte őket abba a társaságokba, a hol mindenütt egy-egy Takács dr. az elnök.

A Catilinárius elemek aztán így burjánzanak föl a fővárosban és ily elemek azok, a melyek hozzásegődnek igen sokszor a legszentebb, legmagasztosabb ügyhöz, hogy diskreditálják, hogy nevetségessé tegyék. Hisz élénk emlékezetben van, hogy Takács dr. legutóbb is már a néptribun szerepével megpróbálkozott szentségtelen kézzel hozzányulni a Vérmezőn kiszendevett vértanuk emlékéhez, de tisztán csak azért, hogy zavart és bonyodalmat idézzen elő. Ünnepet akart rendezni a szabadság-hősök dicsőítésére, de voltaképpen önmagát akarta ünnepeletni olyan emberekkel, a kik vele együtt méltatlanok a szabadságra.

Igazán sajnálatos, hogy akadtak ez országban, kik elhitték, hogy ilyen emberek a függetlenségi és 48-as párthoz tartoznak. Örvendünk, hogy bebizonyult, hogy nem a mi emberünk; mert nálunk csak becsületes hazafiak becsületes munkáját

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Károly bácsi.

Gyerekek! kell-e kovászos uborka?

— A ki lekváros kenyeret akar, az álljon elő! Egy. kettő. három! A ki későn jön, az nem kap semmit. Hé, Pali, Gyuri, kifogni a ponnykat, astán ide vele! . . .

Meghalljátok-e sorokban a Károly bácsi hangját, fiúk? Visszaemlékeztek-e, ha olvassátok e nevet a kávéházakban, vagy valahol a Balaton partján? Megnépesedik-e a ti lelketek is a gyermek évek emlékeivel, visszavágyjátok-e ti is azt az időt, a melyre rá gondolván, elfogódik a szívet.

A Károly bácsi!

Veszendőben vannak már az olyan alakok, a milyen ő is. A magyar gazda, a vendégszerető háziur valódi típusa, a ki csupa szív, és boldog, ha megoszthatja minden falatját.

Az ő neve jelentette nekünk a vakáció minden örömét. Mi leánygyermek ott kárpóltuk magunkat a zárdai fejelemért, a fivérem, a kis Géza, a ki bizony ma már csinos fekete bajuszt visel, ott deklinálta: mensa, mensae, mensae . . . s a cousin-jaim, a kik két teljes hónapon át nem találtak felségesebb élvezetet, mint a kocsai, szerszám és ló tisztogatás — hogy előttem vannak ezek a vad fiúk kalocsai egyenruhájukban! — mind-mind vágyako-

zással és édes visszaemlékezéssel ismétlik: a Károly bácsi!

Ez a néhány gyorsan lepergett év nem von tátyolt az emlékek elé, nem takarja el irigy, fukar kezekkel a multat. Azt a multat, a melyhez csak a gyermeknek van joga, amely most itt áll előttem oly színes, intenzív képekkel, hogy szinte szólni hallom a képzeletemben megjelenő alakot.

Ott a Bakony mellett, ahol az ő kis paradicsoma áll, sokan ismerik az öreg urat. Az egész környéknek a „Károly bácsi“-ja ő és mi gyermekek csapattal jártunk hozzá, mögöttünk a két német kisasszonyonnyal, a kik nyilván a zárdai nevelést magasztalják Götthe nyelven, mert gyakran utánunk hangzott egy-egy lopva elkövetett csiny után: schrecklich! fürchterlich! . . .

Ah, most már reánk sem ismernének! A fiúk sima modoru, sikkos gyerekek, s mi leányok is mind megszelidültünk, közülünk egy-kettő már a kicsinyeit tanítja beszélni, s nővérem vásott Lacikája, tudom, sokszor elsirja magát otthon: „a Tároj bácsihoz!“

Igen, a kovászos uborka, meg a lekváros kenyér! Micsoda csamege volt az nekünk, mikor az „apacsos“ tól és karikázástól agyonfáradva, megpihenhettünk vele a verandán. Az egész rokonság — pedig szép számmal voltunk arrafelé — mind ott találkozott esténként s a nagy, árnyas fák között álló épület hosszú sor szobáival egy percre sem volt elhagyottan, senki sem mondta volna, hogy egy garzon ember lakása az . . .

Olyan tisztán áll előttem a képe Károly bácsi, hogy azt hiszem, a nagy város zaja és fénye az az

álom, s a miről itt írok hűs szobámban, iróasztalom kedves apróságai között, hogy az a valóság, melyben most élek.

Ugye ott szemben a főttal, a verandán, ott még most is a két karosszék s mögöttük a nagy ajtó zöldre festett kitért szárnyai? Ott ül reggelenkint hálóköntösében a jobb oldalon, kezében a szivar, ami nélkül alig képzelhetném a egyenes vonalú országot, melyen átrognak a kocaik vonat érkezés után. Az ismerős utasok, még a kocaik is tudják, hogy az az alak ott Károly bácsi, köszöntik mindannyian és Károly bácsi — bár lehetetlen, hogy odáig hallják a hangját — fogadja a köszöntést: jó reggelt fiam, szervusz öcsém!

A négyet alig hogy elűtötte az óra, mi már indultunk ki, hogy visszat lássuk Rigót, Szajkót. Astán a fiúk befogták a ponnykat s én a cousinommal együtt megvesztegettem őket egy-két hatossal, hogy a hátsó ülést foglalják el. Mi ketten előre ültünk a bakra és vakáció végén nagyon csinos gyűjteményünk volt az agyonhajtott kestyűkből.

Istenem, hisz nem is volt még oly régen; megvannak e még a ponnyk, fiúk? Van-e még türelmetek olyan fényesre tisztítani a szerszámokat? All-e még a fa, melynek titokban ettünk éretlen gyümölcsöt, és — és bevalljam-e? — ma is olyan iszonyu következményekkel jár-e egy-egy elcsent cigaretta?

Ugy összeszoktunk ott valamennyien, s ma mégis nagyon messze vagyunk egymástól. Nem találkozunk újra, hiába jön a vakáció! És lennénk bár ott valamennyien, mégis betöltetlen maradna egy-egy hely.

fogadják el, a mi szeplőtlen zászlónk alatt ingyen-élők nem találhatnak helyet; mert pártunkban első sorban is a becsületes munka az, a mely tiszteletet érdemel és mi csakis tisztességes uton megengedett eszközökkel munkálkodunk a független Magyarország kiépítésén, a hol nem lesznek ám ingyenélők.

* **A kormányzás titkaiból.** Különös véletlen folytán, egy járásbíróági végzésből, melyet Futaki Gyula neje provokált férje ellen, megtudtuk mindenféle kormányoknak eme liaisonjáról, hogy leltár szerint mennyivel szerepel az országos kiadások közt, melyet eddigelé jónak láttak be nem vallani. Ez a bíróági végzés apodiktice kimondja, hogy Futaki urnak a magyar miniszterelnökségtől 6000 frt, Lobkovits hadtestparancsnoktól 4000 frt évi szubvenció jár. Hány szegény embernek kell évenként ellicitálni feje alól a párnát, csak hogy Futaki könyomatóságban magasaltja a kormányt! A Lobkovits-féle 4000 frtről pedig ne is beszéljük, tudván nagyon jól, hogy ezért nem írnia, hanem hallgatnia kell. Szent Isten, mennyi elhallgatni való lehet ott, a hol egyetlenegy száj betömésére 4000 frt szükséges évenként! Az igaz különben, hogy ilyen pénzt nem minden ember fogadna el Magyarországon, legfeljebb csak azok, a kik a pénzről azt tartják, hogy non olet. Ez csak egy eset a sok kitartott lap kulissza titkaiból, mely horribilis összeg az, a mit egyes lapok úgy a fővárosban, mint a vidéken kapnak csak azért, mert hű (?) támogatói a kormánynak. Ennyi pénzért mennyi korbácsot lehetne venni! És ez a sok korbács mind elkopnák, ha méltóan akarnók ostromozni a kormány bűneit.

Hírek.

Pécs, 1895. augusztus hó 31.

— **(Frigyes főherceg és családja.)** Tegnapelőtt telt le a hat havi udvari gyász, melyet boldogult Albrecht főhercegért tartottak. A kapucinusok templomában Bécsben ez alkalommal csendes mise tartatott, melyen Frigyes főherceg, neje Izabella főhercegnő, leányaik Krisztina és Henriette főhercegnők, továbbá Széchen grófnő udvarhölgy voltak részt. A királyi kriptába is lementek, hol Albrecht főherceg koporsójánál buzgón imádkoztak. — Izabella főhercegnő tegnap két leányával az osztrák különvonattal Kölnbe utazott. Frigyes főherceg a pályaudvaron bucsuzott el övétől s onnan Párára utazott, hol legfelsőbb vizsgálatot tart az ezredgyakorlatok felett.

— **(Kossuth Ferenc politikai körütn.)** Kossuth Ferenc — mint értesülünk — Olaszországból való hasaérkezése után a függetlenségi párt szervezése céljából politikai körutra indul. Legelőször a bárándi választókerületet keresi fel. Szeptember 23—26-ika közti időben Derecskére, onnét pedig Bárándra utazik, mindkét helyen nyilatkozva a politikai helyzetről és a kettészakadt függetlenségi párt ügyeiről.

— **(A zombori dalárda Pécssett.)** Megirtuk annak idején, hogy a zombori dalárda elfogadva a pécsi dalárda szives meghívását, szeptember hó

A kit legjobban szeretünk, aki nélkül sem játszani, sem pihenni nem tudunk igazán, a Laczi örökre elhagyott bennünket. Régen alszik már ott künn a temetőben, hiába álmódjuk vissza szép kékszeműit, nem néz felénk többé, hiába veri vissza nevét a visszhang, nem hallja a hívásunkat. Szegény jó Laczi, te bontottad meg elsőnek közülünk a sort; valahányszor előttem arcom, mindig elszomorodom, pedig csak annyi az egész, hogy előbb megtértél oda, a hova mi is eljutunk, s tul vagy azon, ami előtt mi titkos sejtéssel, féltő borzalommal állunk. Hisz minden ember haláltiléttel jön a világra!

Nem tudom: valóban olyan szép volt-e akkor minden, s Prévostnak van igaza, mikor mondja, hogy életünk egyik legnagyobb baja az, hogy csak akkor látjuk meg a boldogságot, mikor a múlté lett az, vagy az emlékezés egy bűvös, varázshatalmu szó, mely megszépít, megaranyoz mindent s elhítteti velünk, hogy a jelen soha sem ér fel azzal, a mit a múlt adott.

Azt hiszem, van ebben valami igazság mégis. Miért, hogy a Kugler bont-bont, vagy a rajnai lazacot sem tudom úgy élvezni ma, mint akkor a kovászos uborkát és lekváros kenyert.

És ha előteremthetnők vágyó szívünkkel a régi keretet, nem vallanók-e be, hogy körülöttünk bár a régi minden, csak mi bennük van a változás?

Igazat ad, ugy-e, Károly bácsi is? És egy pillanatra elkomorul az arca. Tudom, mi az a gondolat, a mi most átfutja szívét. Egy szárnyára eresztett madárra gondol és fél a jelekből, hogy elsodorja a

7 én (szombaton) városunkba érkezik, hogy itt néhány vig mulatságot töltsön. Esti háromnegyed 6 órakor érkeznek, mikor is a fogadtatás után testületileg a nögyeleti kertbe hajtatnak, hol sörösés után a főpróbát tartják meg; majd az elszállásolás következik, fél kilenc órakor koncert, utána tánc reggelig. Vasárnap reggel 8 órakor találkozás a Bedő kávéházban, honnan a Kardos-uton át a Tettye fensikra megy a társaság, hol „gábli“ lesz. A Tettyéről visszatérve a vártemplomot, Lütke-féle pezsgógyárat és Zsolnay-féle fayenc gyárat tekintik meg, honnan ebédre gyülekeznek a Vigadóban. Esti 8 óra után az állomásra kíséri a pécsi dalárda a zombori vendégeket.

— **(Városi közgyűlés.)** Hétfőn, a fogyasztási adók meg-, vagy meg nem váltása fölött dönteni hivatott rendkívüli közgyűlés lesz. Tekintve a tárgy fontosságát, népes közgyűlésre van kilátásunk.

— **(Gróf Károlyi Gábor meghalt.)** Résztvétel értesülünk Budapestről kapott táviratunkban, hogy gróf Károlyi Gábor országgyűlési képviselő Andrássy-ut 94. sz. alatti lakásán ma reggel szívrohamában hirtelen meghalt. Az elhunyt egy-egy cikluson át volt a székesfehérvári, majd a ceglédi körület képviselője, mely idő alatt mindig Eötvös Károly szorosabban vett elbarátai közé tartozott. Kossuth Lajosnak kedvenc embere volt, ki hónapokig osztotta meg az agg hazafi magányát s mikor a nagy száműzött állapota aggodalmakra adott okot, az első volt, ki beteggyárhoz sietett, csodás önfeláldozással vállalkozott a nagy utra, mert ő maga is már hosszabb idő óta betegeskedett s a képviseletében már évek óta mankóval járt. Az elhunyt demokrata érzelmeiről volt ismeretes, tulságig radikális, de minden ízében a függetlenségi eszmék híve. A 40-es években született Csurgó, fehérmegyei községben s kezdetben kedvenc fia volt atyjának, a szabadságharcból ismeretes gróf Károlyi Istvánna k. Gimnáziumi tanulmányainak elvégzése után azonban könnyelmű életmódja által a család összes tagjait elidegenítette magától. Bejárta az egész világot; hosszabb ideig tartózkodott Amerikában, Indiában tigrisekre vadászott, de legkedvencebb tartózkodási helye Páris volt. Itt élt némi megszakítással tizenöt évig, elvett polgári házasság útján egy színésznőt, miért is családja kitagadta. Mikor 1885-ben visszatért hazájába, már csak keservesen törve beszélte a magyar nyelvet, de áthatva a franciák szabadságszeretétől, a függetlenségi párt önzetlen harcosává szegődött s még mindenkinek élénk emlékezetében lesz a nagy közbeszóló, ki a véderő-vita alkalmával minden tüntetésben részt vett s legengesztelhetlenebb ellensége volt Tisza Kálmánnak. Beszélni csak ritkán beszélt, de agilis, tevékeny ember volt, annak idején nagy szállka volt a kormány szemében. Az utóbbi időben folyton betegeskedett, felesége is meghalt s mind kevesebbet lehetett róla hallani. Első sorban radikális ember lévén, az egyházpolitikai vita alkalmával a kormány nézeteit osztotta s mikor a Bécsből visszatérő Wekerle Sándort Budapest nagy óvációkkal fogadták, Károlyi mikor a vasuti kocsiból kiszállt, nyakába borult, hogy az egyházpolitikai reformokat nem hagyta cserben. Hermann Ottóval együtt a függetlenségi párt legszűkebb irányzatának volt képviselője. Bár régebbi idő óta betegeskedett, halála váratlanul jött s a kik a függetlenség eszméjét tartják első sorban szem előtt, adóz

vihar. Ne bántsa érte az aggodalom jó szívét, erősek azok a szárnyak, egészséges és nagyon ép az a szív, a melyet félt. A vihar ellen küzdeni kell s ha egy percet tén vissza is verte a harc, az még nem jelent veszített csatát! Az a két szárny nem ismer féket, de — higyeje el — utat talál majd felfelé és vihartól, véstől megóvjá azt egy elporladt szívnek melege...

Egyszerre előttem áll a nagy szoba, óh hány-szor aludtunk édes álmokat benne! Ott a kedves, zöld garnitúra — ki ne emlékeznék egy-egy ilyen garnitúrára a nagymama idejéből? — Kényelmes, széles díván, ha sok a vendég, hogy ágyat is lehessen vetni rá, az alja fiókos még s a fauteilek öblösek... Közben a szögletes asztal zöld terítővel, asztán a fal mellett a szekrények, az íróasztal. Olyan tiszta, egyszerű, barátságos és falusias minden, hogy az embernek mindig kedve volna mosolyogni, a szívből jövő igazi mosolygással, mint a hogy az íróasztalon álló porcellán turbános török dohánytartó, vagy a falon függő képek csupasz arcu barátai teszik. Ha valaki jön, Károly bácsi eltűnik az ajtó mögött s bizonyos, hogy valami hideg sülttel megrakodva tér vissza s a szabadkozásra kiosztja, mit áldott jó szívével oda szánt s szól hozzá nevető dorgálással: „csak nem köll affektálni, nem köll komédiázni, nincs az a megrakott szekér, a mire még rá ne férne valami“...

Hát még ha eljött a cséplés! Micsoda ünnepnapok voltak azok nekünk. A két nagy karosszék felvándorolt a szérűbe s mi nekünk nem volt élve-

zanak a kellő elismerés- és tisztelettel annak az embernek a koporsójánál, kinek bár lehettek téves nézetei és cselekedetei, de a nemzeti önnállóság híve volt utolsó lehetőséig. Az elhunyt sokszor emlegetett akarata értelmében, temetésének minden egyházi szertartás nélkül kellene megtörténnie, de az utóbbi időben valószínűleg megváltoztatta ebbeli nézetét.

— **(A színházi bizottság ülése.)** Kardos Kálmán főispán elnöklété alatt ma délután 3 órakor tartotta a színházi bizottság ülését, melyen 16 bizottsági tag vett részt. Elhatározták, hogy a színház ünnepélyes megnyitása f. évi október hó 5-én lesz. Az ünnepi program kidolgozására és végrehajtására egy bizottság küldetett ki, a mely aztán későbbre is megmarad, mint állandó színházi bizottság. Ennek tagjai: Krasznay Mihály, Schapinger Gusztáv, Fekete Mihály, Kószita Kamill, dr. Toldy Béla, Krasznay Jenő, Schneider István, dr. Erreth Lajos, Kindl József, Vaszary Gyula és a kaszinó részéről Nagy Jenő. Polgármester előterjesztette a számadásokat. A színházi alapnak eddigelé összes bevétele 218.604 frt 90 kr., kiadása 220.009 frt 88 kr. volt. Tehát a kiadások 1404 frt 98 krral mulják felül a bevételeket. Ezenkívül fizetni való van még mintegy 60.000 frt és az évenként állandó szükséglet 15.600 frtra rug. Fedezésére a polgármester a szikvizadónak újabb 50 százalékkal való felemelését hozza ajánlatba. A bizottság ugy határozott, hogy a fedezet előteremtésével a városi tanács bizassék meg, találjon-e módot, hogyan lehessen kifizetni a vállalkozókat, iparosokat, a kik legközelebb valamennyien a markukat tartják. A színház tűz ellen való biztosítása tekintetében elhatározták, hogy felszólítást intézzen valamennyi honi biztosító társasághoz, s a melyik a legelőcsőbb ajánlatot teszi, azzal kötik meg a szerződést. A díszletekre eddig kifizettek 5000 frtot, többet, mivel a Somogyival kötött szerződés értelmében több díszlet nem jár, csak a legszükségesebb, nem fognak csináltatni és így a legutóbbi 2000 frtra rugó díszlet-megrendelést visszaszívják. Szó tárgyává tették még a színháznak állandó tűzorségét, a miben azonban nem döntöttek, lévén a 4 szál városi tűzoltó amugy is kevés, a színházban pedig legalább is két tűzoltónak kellene állandó szolgálatot tartania.

— **(Kereskedő ifjak mulatsága.)** A helybeli kereskedő ifjak kaszinója f. hó 8-án délután a Tettye társas mulatságot rendez, melyre tagjait ez uton is meghívja.

— **(A pécsi athléta klub) választmánya** közhírré teszi, hogy f. évi szeptember hó 1-étől kezdve minden hétfőn, szerdán és pénteken délután 6 órától vivó órák tartatnak.

— **(Hír a műkedvelői előadásról.)** Alkalma volt szerkesztőségünk egy tagjának a szeptember 8-án szinre kerülendő „Huszárok és Dámák“ 4 felvonásos vigjáték próbáját végig nézni, s annyit előre is jelezhetünk a tapasztaltak után, hogy a szerepek nagy része igen jó kezekben vannak: Köpft Anna k. a. az álgrof kisasszony, Hermann Mariska k. a. szobalányoskodó gróf kisasszony és Kovács Róza k. a. pedans grófnő szerepeit a műkedvelőktől nem várt rutinnal mutatják be, míg a férfi szereplők: Ehrnhart, Liebhardt, Motil, Mittlinger stb. szintén kifogástalanul és könnyen mozognak, a mulatságos vigjátékban. Bizony nem irigyeljük az igazgatójuk fáradságát, ebben a nagy melegben.

zetesebb zene, mint a gépek bugása. Mikor estér fordult az idő s a munkások pihenni mentek és elköltöttek a vacsorájukat, boldogok voltunk, ha belekóstolhattunk mi is. Pedig mögöttünk felhangzott néha itt is, ott is „fürchterlich! schrecklich!“

Aztán beveződött a vakáció is. Hét évig újra meg újra beadtak bennünket a zárdába, a hol két ségbejuttattuk pajkosságunkkal a jó apácákat. Milyen nehéz is volt újra megtanulni lábujjhegyen járni himezni és óra számra imádkozni!

Mikor mindannyian kimentünk bucsuzni, nagyon szomorú arcot vághattunk, mert Károly bácsi katonásan maga elé állított bennünket, s mikor j tanácssal ellátott, vezényszóra — egy kettő: in — dult — szépen elküldött bennünket. Nem kívánta soha komplimentet s mi katonás tartással, de pityeregv indultunk meg.

S ha most nehéz ut előtt állunk, odagondoljuk magunkat és elképzeljük, hogy, mint akkor, ránéz: Indulj!... Elindulunk, megünk is tovább de a bejárt uton jól esik visszafordulni, hogy meg bizonyosodjunk róla: lát-e, követ-e tekintetű most is?

S ha észreveszszük felénk forduló arcát, biztosabban lépkedünk s egy boldog gyermekkorra minden bűbájával aranyozzuk be az emlékeket, mi ismételjük nevét — Károly bácsi!

Margit.

— **(A darányi gyilkosság)** ügyében ma újabb fordulat állott be. Minthogy a gyilkossággal vádolt Domján Gyula, a felmerült súlyosító körülményekkel szemben is tagad, a törvényszék elrendelte a hat hét előtt eltemetett Palotai János holttestének exhumálását. E végből meghívtattak dr. Neuhaus Jakab szigetvári járási főorvos és dr. Kronberger Vilmos a csak nem régiben Barsetelepre telepedett új orvos, a kik azután a hülán konstataáltak, egybevetve a gyilkosság éjjelen felvett helyszíni jegyzőkönyv adataival, hogy az áldozat a lösebet semmikép se kaphatta az elmene kült börtolvajtól, csupán az udvar felől jövő lövés találta halálosan. Ha most tekintetbe vesszük Domján ama vallomását, hogy ő azon az éjjelen, hogy a börtolvajt elriassa, igenis lőtt az udvarra, majdnem be van bizonyítva, hogy a szerencsétlen lövés, melynek Palotai azon éjjelen áldozata lett, csakis az ő fegyveréből került ki. A további vizsgálat majd, azt hisszük, teljes eredményre vezet.

— **(Harkányi-fürdőben)** a szezon már vége felé jár. A napokban Dankó Pista koncertezett és üzte el a fürdőzők unalmát. Legutóbb pedig a pécsi banda kisbőgősöknek a fia, Hegedüs Ferenc javára a fürdővendégek koncertet rendeztek. Hegedüs zenészi cigányivadék, jelenleg konzervatóriumban tanul s utiköltségre várót bangversenyeztek össze a fürdőben levő írói és művészi hajlamú vendégek. Lovászy Gáborné szép hangjával ragadta el a közönséget, Bodnár István pedig két költeményt olvasott föl. A harkányi fürdővendégek el szoktak látogatni Gyűdre, a híres bucsuhelyre és Siklóra, hol megmutatják azt a szobát, melyben Zsigmond király valaha fogva volt, nagyobb hatás kedvéért egy faágyat és ládát is mutatnak Zsigmondéi gyanánt. A Göntér nevű hegyen pedig a napokban Sztiljano vics Stevo szerb hős emlékére nagy bucsut tartottak, hol mise, kóla és leányvásár szórakoztatta a publikumot; a szép szerb leányok pedig észrevehetőleg gyönyörködtek az érdeklődőket bájaikkal, mert a leányvásár alkalmából a nézőközönség szemé láttára háromszor is váltottak ruhát.

— **(Szülésznők figyelmebe.)** A pécsi kórház pályázatot hirdet a kórházi szülésznői állásra, mely évi 200 fr. javadalmazással van összekötve. A kérvények szeptember 10-éig nyújtandók be a kórházi igazgatóságnál.

— **(Egy gyermek regénye.)** Mintegy három héttel a zágrabi rendőrség előtt egy Ivo nevű fiugyermek jelent meg és valóságos regényt mondott el eleményeiről a koldusok közt, kik őt állítólag — ezelőtt hat évvel, Bisztra közelében elrabolták. Ivót a rendőrség az elhagyott gyermekek iskolájában helyezte el, de úgy látszik, hogy ez az intézkedés nem volt inyére, mert egy szép napon eltűnt és azóta meg sem találták. Úgy látszik, hogy az élénk képzelő tehetséggel megáldott ifju elrabolatásának egész történetét csak kitalálta és regényének most valószínűleg igen prózai vége lesz. Ezelőtt másfél évvel ugyanis Babics Ádám észéki pékmesternek a fia eltűnt. Azt a fiút szintén Ivónak hívták és alighanem azonos a Zágrábban előkerült fiúval. Babics Ivo akkoriban kisebb rendű lopást követett el és a büntetéstől való féltelmében szökött el a szülői házból és még mai napig sem került meg.

— **(Megszökött nebulók)** Roppant regényes hajlamai lehettek ama két biser (Baranyamegye) fiúnak, kik az elmúlt esütörtökön szülőfalujokból megszököve, világlátni indultak. Már négy napja távol voltak falujokból, mikor is ma reggel Pécsre érkeztek, természetesen rongyosan, kiéhezve. Feltűnt a rendőrségnek a két nebuló tájékozatlansága a városban, miért is igazolásra hívta fel őket; sirva panaszkodtak, hogy nekik nem így gondolták az utazást. Valószínűleg haza zsuppolatják őket.

— **(Végzetes tévedés.)** Dobrovics István boltiszolga ma végzetes tévedésnek a levét itta meg. A raktárban levő üvegeket vizsgálta s mivel némelyikben volt egy két korty palinka, gyanútlanul hajtott fel egy kis palack — tintát. Az első kortyoknál érezte már a kesernyés ízt, de biz azért lement majd a félüveggel. Az előhívott orvos azonnal gyomormossást végzett s hogy a dolognak nem lesznek-e komolyabb következményei, nem állapítható meg előre, de Dobrovics István most nagy kínokat szenved s súlyos betegen fekszik. A tinta behatottabb elemzés alá vétetik, kiderítendő, vajjon tartalmaz-e mérgeesebb alkotórészeket?

— **(Eltörte a lábát.)** Barsetelepről írják lapunknak: A déli vasut raktáraiban dolgozó munkások egyikének, Magyar Jánosnak tegnap délután, amint az egyes áru darabokat a kocsikba tolták, egy vasdarab oly szerencsétlenül esett lábára, hogy azt az alsó részében összetörte. A gyorsan előhívott orvos a törött lábat azonnal gipsz burkolattal látta el, mi által a törés elmérgesülésének előjét vette. Azt hisszük, hogy a szegény munkás, mint a vasuti munkások általában baleset ellen biztosítva van, miáltal legalább a hosszú ideig, míg felgyógyul, lesz kenyere.

— **(Tarifaemelés a kir. államvasutakon)** Annak a deficitnek az elenyésztésére, a mely a m. kir. államvasutaknál mutatkozik, az igazgatóság a legkétségbeesettebb eszközöz folyomodik. Az áru-díjszabás felemelésével akarják a m. kir. államvasutakat kirántani a deficitből s ennek a tarifaemelésnek már az előmunkálatai folynak is.

— **(Csendes örült.)** Praszák János képeket, nótákat és jóskönyveket árult a vásárokon, a csendes ivók közé tartozott, ki bár rendszeresen élvezte a szeszes italokat, a sárga földig azonban csak ritkán itta le magát. A gyakori pálinkázás azonban mégis megzavarta elméjét s már néhány napja feltűnt zavart magaviselete. Tegnap este 10 órakor kiállt a Szechenyi tér közepére s fejét az ég felé fordítva, folyton magában morgott. Egyre számolt s ha ezerig eljutott, újra kezdte, közben imádkozott és prédikált, mi sok embert csalt a színhelyre. A szerencsétlen ember a csillagokat számlálta s később — mindig nagy tömeget kísérve — a Mária-utca ment, hol háttal a földre feküdt, látesövet formált kezeiből s közben állandóan számított. Valami ismerőse hazavette szigeti-országon fekvő lakására s mivel örütsége csendes természetű, nem szükséges tebodyába internálni.

— **(A lókupec intendáns)** Nikisch Arthur, a m. kir. opera színház volt karmestere hosszú nyilatkozatokat tesz közzé a lípesei lapokban. A magyar művészeti viszonyokat oly színben tünteti fel, mely a tényleges állapotokkal sehogy sem áll arányban. Nopcsa báró szerinte annyit ért a muzsikához, mint varga a harangöntéshez. Huszártiszt volt, ki a lötenyészésben birhat némi járassággal, fordíthat esetleg kelő gondot földjeinek trágyázására, de ilyen ember nem kompetens művészeti erők megbíralására, annál kevésbé pedig művészeti intézet vezetésére. Ebben teljesen igazat adunk Nikischnek, de már az nem áll, hogy a m. kir. operánál csak a magyar elemek érvényesülnek, már csak azért sem, mivel az operai tagok túlnyomó része idegen nemzetiségű s a magyar szó nem otthonos a díszes épület falai között.

— **(Galíciai kivándorlók Fiumében.)** Fiuméből értesülünk, hogy oda a napokban körülbelül 100 galíciai kivándorló érkezett. Leirhatatlan nyomor uralkodik a szerencsétlen páriák között, kiket az inség üzött ki hazájukból. Az állomás előtti térségen tanyáztak egyideig, de miután az éhségen kívül ragályos betegség is tört ki közöttük, a városi hatóság a galíciai helytartóságtól táviratilag kért információkat. A helytartó felelete odalyukadt ki, hogy tegyenek velök, a mit akarnak. A városi barakba szállásoltattak el a szálamomraméltó teremtések, hol meg is halt közülük egy asszony. 48 óráig voltak itt étlen szomjan, végül folytathatták utjukat Udine felé, miről az olasz hatóságok is értesítést nyertek. A szerencsétlen kivándorlók lelketlen ügynökök áldozatai, kik Braziliában keresnek új hazát, pedig ott kétségbeesés és biztos nyomor várakozik reájok.

— **(Vámháboru Szerbiával.)** A konfliktus, mely a szerb és magyar kormány között a serbseviteli tilalom tárgyában kitört, Szerbia kereskedői köreiben nagy izgatottságot keltett. Szerbiában ugyanis azt mondják, hogy a magyar kormány által a szerb sertésekre rendelt zárlat nem jogosult, mert a szerb sertések között nincsen vész. És ezért a szerb kereskedők követelik, hogy a monarchiával szemben erős repressz rendszerabályokhoz nyuljon a kormány, hogy boycottirozzák a monarchiabeli kereskedőket és egyöntetű eljárással tegyék lehetetlenné a monarchia árúinak Szerbiába való behozatalát. A szerb lapok szelvében hosszában hirdetik, hogy a szerb kormány elhatározta, hogy ha a tárgyalások eredményre nem vezetnek, megkezdí a vámháborut, felbontja kereskedelmi szerződését és elzárja a szerb határt a monarchia kiviteli cikkei elől. Ezekkel fenyegetőzik a szerb kormány, csak hogy egy esetleges vámháboru és kereskedelemi szerződés felbontása aligha nem Szerbiát sújtana nagyon érzékenyen, mert hiszen a kereskedelmi szerződés a szerb bevitelnek különféle kedvezményeket biztosított. A vámháborunak pedig nem a monarchia, mely végre is a szerb cikkeket legtekintélyesebb fogyasztója, hanem Szerbia vallaná kárát.

— **(Osztály-sorsjátékok)** Az 1896 iki ezredéves kiállítás alkalmára a magas kormány a képviselőház előzetes határozata folytán osztály-sorsjátékok rendezésére adott engedélyt, melyek elsője a folyó év október 16-ától 19-éig egy királyi közjegyző és tanuk jelenlétében, Budapesten nyilvánosan meg ejtendő húzásával veszi kezdetét. Az osztály sorsjáték intézménye nálunk még újdonság, de a külföldön már évszázadok óta divik s mindenütt szépen vált be. Tény, hogy a sorsjátéknak ez a neve bir a közönségre legnagyobb előnyvel, mert mindenki könnyen számíthatja ki nyeresi esélyeit s oly mérvben vehet benne részt, a mennyire viszonyai megengedik. — Az osztály-sorsjáték vállalat az állam felügyelete alatt áll, a sorsjegyek csakis a hivatalos névértékben

adatok el s csupán eredeti sorsjegyek jétesnek, melyek mindegyikén a magyar címer, az osztály-sorsjáték igazgatóság aláírása és a gyűjtőde címe áll, mely a sorsjegyet eladta. — A sorsjegyek már, forgalomban vannak és Heintze Károly vesérügyök által (Budapest, Szervita-tér 3.) adatnak el.

TÁVIRATOK.

— **A meginterwiewalt Apponyi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neues Wiener Tagblatt“ munkatársa meglátogatta Apponyit és megkérdezte, hogy a jövőre nézve mily állást fog elfoglalni a kormányval szemben. Apponyi kijelentette, hogy a mód, melylyel Bánffy b. az ügyeket vezeti, minden egyéb, csak nem megkönnyítése a közjogi alapon álló pártok egyesülésének. A választók lajstromát úgy állították össze, hogy az ellenzéki elemeket erőszakosan kitörölték. A kormány már is megtesz minden intézkedést, hogy a jövő választásoknál erőszakosan csökkentse az ellenzéki választók számát. Magától értetődik. — ugymond Apponyi — hogy mi kifelé, miként az idén, jövőre sem fogjuk az ellentételeket kifejezésre juttatni, de akkor otthon elkeseredett harcot vivünk.

— **A püspöki konferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt 10 órakor vette kezdetét a hercegprímás budavári palotájában a püspöki konferencia. A közös pástorlevél minden pontjához hozzá szólottak a lehető legbékésebb szellemben. A vitát mára befejezték; holnap és holnapután folytatják.

— **Az elsikkasztott pénz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A megkárosított leszámítoló bank nevében Györfly Gyula, az intézet ügyvéde, nemcsak a Takács dr., hanem szüleinek vagyonára is megkérte a zárlatot, a kik valószínűleg szintén részesek a sikkasztásban.

— **A békülékeny Szerbia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Coronini gróf, a belgrádi osztrák-magyar nagykövet helyettese ma értekezett a szerb miniszterelnökkel, melynek során ez utóbbi kijelentette, hogy a szerb kormány áll a represszáliáktól. A differenciák kiegyenlítésére Sándor király Bécsbe fog utazni.

— **Gróf Károlyi Gábor halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károlyi Gábor gróf tegnap este még a legvidámabb hangulatban beszélgetett az „Abbazia“ kávéházban. Ma reggel házvezetőnője fürödni ment és 10 kor visszatérve, Károlyi gr. két kutyáját a hálószobában fájdalmasan vonítani hallotta. Be akart menni, de az ajtó nem engedett. Betaszította az ajtót és a mellett Károlyit hanyatt dölve, pongyolában, fejfel az ajtónak esve találta, tágra nyílt üveges szemekkel. Mire az orvosnal visszaérkezett, meghalt. Eötvös Károly azonnal intézkedett a végtisztesség megtétele iránt. A gyász eset a fővárosban nagy szenzációt keltett. Eötvös Károlyi grófnak édes anyjával is beszélt, a kivel évek óta ellenséges viszonyban állott. As agg matróna megígérte, hogy elmegy fia ravatalához.

Nyilvános előadások jegyzéke.

Szeptember hó 3.

1. Kiss Mihály és társa — Dobos Sándor d. e. 9 óra
2. Krosits János — Pollák Mór d. e. 10 óra.
3. Benkő Gyula — ifj. Pápa József és társai d. e. 11 óra.

Művészet, irodalom.

Dr. Toldy László a főváros főlevéltárnoka előfizetési felhívást bocsátott ki az általa szerkesztett „Törvényhatósági Naptár“ 1896 iki évfolyamára. Ez a hessagot pótló és kitűnően szerkesztett vállalat most már 8-ik folyamát járja. Az új folyam gondos szerkesztésben és teljességben felül fogja mulni az eddigieket is. Különösen kiemlendőnek tartjuk, hogy megynként közölni fogja az ország összes anyakönyvvezető hivatalait, a mi főképen kezdetben, míg as új intézmény ismerete általános lesz, mindenkire néve igen fontos utbaigazítás for nyújtani. As új folyam, dacára annak, hogy az eddigieknél bővebb lesz, nem lesz drágább, fűzött példányá 1 frt, a kétfűzött 1 frt 20 kr. A megrendelés postattalványon eszközölhető a Pesti könyvnyomda-részvény társaság címére (Budapest, V., Hold-utca 7.) A ki as előfizetési áron felül még 20 krajcárt is beküld, as a könyvet bérmentve kapja meg.

„Uj Idők.“ Szépirodalom, társadalmi filozófia, természetleírás, költészet és festőművészet, ezek az elemek, melyekből az „Uj Idők“ minden egyes száma alakul. A ma megjelent 36. számban van még egy kiváló becsü történelmi ereklye is: Kosuth Lajosnak egy eddig meg nem jelent levele, amelyben a saját szívvilágáról értekezik. A többi, magas nívóan álló cikkeket Herczeg Ferenc, Bródy Sándor, Mikszáth Kálmán, Szabolcska Mihály, Lipcsey Ádám és Milkó Izidor írták. A kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. szám) ezt a számot bárkinek kívánatra ingyen megküldi mutatóképen.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1895. évi augusztus 31. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsásként számíttatnak.

Buza 5.70—5.90; kétszeres 5.—5.20 rozs 4.60—4.80 árpa 5.20—5.60; zab 5.50—5.60; búkköny—; —; kukoricza 6.—6.20—; széna 1.60—2.—; szalma 1.—.

Kimarlat: erős, mintegy 350 gabona-kocsi volt a piacon.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródról	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkevozárról	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1301. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkevoze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Leptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

Hirdetések.

Lakás bérbeadó.

A Horváth-telepen, vitéz-utca 7. sz. házbau az

emeleti rész bérbeadó,

mely áll 4 nagy szoba, 1 nagy szalon, konyha és mellékhelyiségekből. Értekezhetni Horváth Ignác urnál a helyszínen.

Siptár Lajos

amerikai szőlőtelepén Pécsen

1895. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

kerülnek eladásra.

Gyökeres vesszők:

válogatott, nagyreált ojtásra is alkalmas kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

60.000 drb	Rupestris Monticola	ezrenkint 65.— frt
12.000 "	Rupestris Metallica	65.— frt
55.000 "	Solonis	40.— frt
25.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj)	ezrenkint 25.— frt
30.000 "	Riparia selecta (válogatott faj)	ezrenkint 20.— frt
	75% portalis	

Sima vesszők 45—50 cm. hosszúak:

250.000 drb	Rupestris monticola	40.— frt
25.000 "	Rupestris metallica	40.— frt

250.000 drb	Solonis	ezrenkint 25.— frt
50.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj)	ezrenkint 12.— frt
40.000 "	Riparia selecta (válogatott faj)	ezrenkint 10.— frt
	75% portalis	

Ojtványok:

15.000 drb	gyökeres fás ojtás kitűnően összeformva rupestris valamint solonis alanyokra nemesített asztali és legjobb borfajok	száz darab 20.— frt
25.000 drb	ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú 50 cm. hosszú hazai vesszők	ezer darab 3.— frt

A megrendelések sorban vétetnek elő a míg a készlet tart, teljes mennyiségben szolgáltatnak ki, de

1000 drbnál kisebb megrendelés nem fogadtatik el.

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítő ki. Tavasszi szállításkor ezrenkint 2 frt teletelési költség is fizetendő.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számíttatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő Pécsen.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fásabbak, vékony hüllék, sürti izületűek s tökéletesen megérik, s így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve.

Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.

kir. szőlőszeti felügyelő. (Alajos-utca.)

ZONGORA RAKTÁR

és

kölcsönző
INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII/3. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.
Bécs és a vidék részére

Eladó szőlő.

Egy a Makáraljában fekvő — házhelyektől kitűnően alkalmas — az altalajban nagymennyiségű éles homokkal biró, nagyrészen amerikai ojtványon már beültetett és termő állapotban lévő 4500 □ölnyi szőlőtelep présházzal együtt szabad kézből eladó.

Bővebbet Hegedüs Imre tulajdonosnál Szepesi-utca 10.

1275. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 1895. évi 1134. és 6468. számú végzése következtében Dr. Liber György és Dr. Nick Alajos ügyvéd által képviselt, Meiszner Imre csódtömege és Mészáros Gyula javára, Meiszner Imréné Erzsébet és Meiszner Gyula ellen 600 és 586 frt 20 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2407 frt 35 kr-ra becsült festett ruhaneműek, fonalak, szallagok, gallérok, gázluszterek, mérlegek, butorok, kádak, gőzkazán, réz-üst, mű-mángorló és ruhaprésből álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 17826. 1895. sz. végzése folytán 1186 frt 20 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi május hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 152 frt 65 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Irgalmassok-utca 20. sz. leendő eszközésére 1895. évi szeptember hó 3. napjának délutáni 1/4 2 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szán dékózók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895-ik évi aug. hó 18. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

Cserkut község elöljárósága közhírré teszi, hogy a községben lévő

kocsmát, italmérést és hűvágási jogot,

f. évi szeptember hó 15-én d. e. 10 órakor a h. birói lakban nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek 1896. január 1-től három egymás után következő évre bérbeadja. A feltételek a híró házában betekintheők.

Kulin János h. biró.
Vörös János esküdt.

Az államilag engedélyezett Magyar osz tállysorsjáték

I. osztályu nyeremények.

Huzás 1895 október 16—19-ig.

nyeremény korona	korona
1 4 80000	= 80000
1 " 60000	= 60000
1 " 40000	= 40000
1 " 30000	= 30000
1 " 20000	= 20000
1 " 15000	= 15000
1 " 10000	= 10000
2 " 8000	= 16000
8 " 4000	= 32000
10 " 2000	= 20000
13 " 1000	= 13000
100 " 400	= 40000
860 " 200	= 172000
9000 " 80	= 720000
10000 nyerm. össze.	1268000

az 1896. eszedéves kiállítás alkalmából

Kibocsátás 100000 sorsjegy 31,499 nyerm.-nyel és 1 jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetettek ki. A huzások államfelügyelet és kir. közigazgató ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyerm. a legkedvezőbb esetben:

1.000.000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. december 6—14-ig.

korona	korona
1 jutal. 600000	= 600000
1 " 400000	= 400000
1 " 200000	= 200000
1 " 100000	= 100000
1 " 50000	= 50000
2 " 20000	= 40000
2 " 15000	= 30000
4 " 10000	= 40000
10 " 8000	= 80000
27 " 6000	= 162000
100 " 2000	= 200000
200 " 1000	= 200000
1150 " 200	= 230000
20000 " 100	= 2000000
21499 nyerm. és 1 jutalom	4832000

AZ I OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

1/4 sorsjegy	1/10 sorsjegy	1/20 sorsjegy	korona
40.—	4.—	2.—	korona.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) sorsjegyek árai:

1/4 teljes sorsjegy	1/10 teljes sorsjegy	1/20 teljes sorsjegy	korona.
80.—	8.—	4.—	korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kapható.

Budapest, 1895. augusztus hóban.

Andrássy-ut 5. szám.

Magyar Osz tállysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

Magyar osz tállysorsjáték

az Eszedéves kiállítás alkalmából Budapesten 100,000 sorsjegy.

31499 két osztályba beosztott pénznyereménnyel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Első huzás 1895. október 16—19-ig BUDAPESTEN.

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az 1-ső osztály részére

1/4	1/10	1/20	1/10	1/20	korona.
40.—	20.—	8.—	4.—	2.—	korona.

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek

1/4	1/10	1/20	1/10	1/20	korona.
80.—	40.—	16.—	8.—	4.—	korona.

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetettik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetők leg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, Budapest, szervita-tér 3.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny cím: LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lottógyűjtődek, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállítatnak.

Amerikai, europai és ojtott vesszők eladása.

Amerikai gyökeres vesszők.

50000 db Rupestris Monticola af. 65.—	15000 db Riparia Portalis . . . af. 20.—
10000 " Solonis . . . " 40.—	2000 " Riparia Grandglaber " 30.—
2000 " Colombeau Rupestris " 65.—	1000 " Rupestris Forthworth " 50.—
2000 " Rupestris Metallika . . . 65.—	1000 " Rup. Tayl. Narbonne " 50.—
1000 " Rupestris Martin . . . " 50.—	1000 " Rup. Nouvo Metricana " 50.—

Amerikai sima vesszők.

150000 db Rup. Monticola I. o. af. 40.—	20000 Rup. Aram. Ganzin
50000 " dtto dtto II. " " 30.—	No. 1. I. o. af. 50.—
300000 " Solonis I. " " 25.—	5000 dtto dtto dtto II. " " 40.—
100000 " dtto II. " " 15.—	20000 Colombeau Rupest. I. " " 50.—
	5000 dtto dtto II. " " 40.—

Oltványok.

30000 drb gyökeres fásojtvány 1/2 Solonis 1/2 Portalis alanyval: Kadarka, Oporto, Carignac, Alicante-Bouchet. 15 Chasselas és Muskatfaj, Olasz Rizling, Furmint, ezre 150.— frt.

Europai sima és gyökeres vesszők.

10000 drb sima és gyökeres oltványról metszett vesszők: Kadarka, Oporto, Cabernet franc, Aramon, Carignac, Nagy Burgundi, Olasz Rizling, Zöld Sylvania, Ezerjő, Rakszöllő, Ökörsem, Furmint, Mézes fehér, Follblanche, Gamay blanche et noir, Grand noir de Calmette, Pineau blanc, Piquepoul, 20 Chasselas és Muskatályfaj. Ezre a simavesszőknek 6—15 frt, a gyökereseknek 12—20 frtig.

Az árak villányi vagy pécsi vasúthoz szállítva ezrenként őszi átvétel és készpénzfizetés mellett értendők. Rendeletnél az ár 1/4 része előre beküldendő. Az első osztályu vesszők 5 mm.-nél erősebbek és ojtásra feltétlenül alkalmasak, a másodrendü jelzővel jelöltek 5 mm. nél vékonyabbak és csakis ültetésre használhatók. Sima vesszőim 55 cm. hosszúak; a gyökeresek ezeknél rövidebbek, azonban dús hajtással és gyökérzettel bírnak. Vesszőimet directe Richtertől Montpellierből hozattam, a Deák-féle magas kultúra módszere szerint neveltettek, feltétlenül fajtiszták és kiértettek. Hónahajtásokat forgalomba nem hozok. A vesszők telepeimen bármikor megtekintheők. Tavaszai szállításnál a telelésért ezrenként külön 2 frtot számítok fel. Csemegeszőlő ára 5 kilós kosarakban 30 kr. kgrmként szőlőbe kosár nélkül átvéve. Imperator és Gloir, legfinomabb asztali burgonya á 5 frt 100 kkgként nálam kapható. Látogatókat úgy pécsi, mint villányi telepeimen nagyon szívesen látok, érdekeltek így legjobban szerezhetnek meggyőződést vesszőim minőségéről és fajtisztaságáról.

TAUSSIG ZSIGMOND Pécsett,

cs. és kir. udvari bornagykereskedő és szőlőbirtokos.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsénk ezennel a n. é. közönség tudomására hozni, hogy folyó évi szeptember hó 10-én az összes hivatalos helyiségünket és

szénelárusító hivatalunkat

Mária-utca 9. számú saját házukba helyezük át.
Pécsett, 1895. augusztus 31-én.

Az első cs. kir. szab. Duna-gőzhajózási társaság
bánya-igazgatósága

PÉCSETT.

ISKOLAKÖNYVEK.

A főgymnasium, főreáliskola, kereskedelmi, polgári leány és az összes elemi iskolák számára

eredeti bolti áron

valamint papir-, író- és rajzszerkek a legjutányosabb áron kaphatók

Engel Lajos utóda

könyv-, és papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. sz. az „Aranyhajó” szállodával szemben.

Iskolakönyvek darabonként 20 krért kötnek be.

Minden tanuló ki szükségletét nálam szerzi be egy csinos ajándékot kap.